

Kuba: Sammanhang och utmaningar

Kuba: Sammanhang, utmaningar och ambitioner

Skribenten, Isaac Saney, undervisar i historia vid Dalhousie University och Saint Mary's University, Halifax, Kanada

"Det kubanska folkets motståndskraft, uppfinningsrikedom och förmåga till kritiskt tänkande - som kommer till uttryck i protester och missnöjesyttringar - är inte ett bevis på revolutionens misslyckande utan på dess bestående livskraft."

Studenter i ett möte med Kubas president Miguel Díaz Canel vid ett tidigare tillfälle. Bild: @PresidenciaCuba

De senaste studentmanifestationerna och missnöjesyttringarna på Kuba över de höjda taxor som ETECSA (Kubas telekommunikationsföretag) har aviserat bör ses i ett större sammanhang, nämligen det pågående och eskalerande ekonomiska kriget och USA:s destabiliseringskampanj mot önationen. Dessa protester är inte slumpmässiga eller isolerade händelser utan återspeglar genuina frustrationer och klagomål som härrör från de utmaningar som orsakas av den långvariga finansiella, kommersiella och handelsmässiga krigföring som bedrivs mot Kuba, som anses vara den mest allvarliga och omfattande uppsättning sanktioner som någonsin införts mot ett land i modern historia. Denna ekonomiska belägring, som inleddes 1960 och intensifierades genom efterföljande lagar som Torricelli-lagen (1992), Helms-Burton-lagen (1996), mer än 240 hämndåtgärder av den första Trump-regimen och ytterligare trappades upp under den andra, syftar inte bara till att strypa den kubanska ekonomin utan också till att framkalla internt missnöje, undergräva den kubanska regeringens legitimitet och i slutändan nedmontera den kubanska revolutionen.

I denna miljö förstärks och utnyttjas varje felsteg som görs av de kubanska myndigheterna - fel och misstag som är vanliga i alla länder, även så kallade högt utvecklade länder. Den ekonomiska blockaden är utformad för att göra styrningen på Kuba extremt utmanande och se till att staten verkar under förhållanden med konstant knapphet, begränsad flexibilitet och betydande sårbarhet. Brister och tillkortakommanden i detta sammanhang är inte tecken på att socialismen har misslyckats, utan visar snarare effekterna av USA:s imperialistiska strategi: att framkalla frustration bland den kubanska befolkningen och skapa en uppfattning om att regeringen är otillräcklig. Denna uppfattning förstärks sedan av USA-stödda medier och plattformar i syfte att sprida förvirring, cynism och misstro inom det kubanska samhället.

Kubanska studenter. Foto: La Demajagua, Osva/ ACN

Som noterades i många kretsar markerade den 6 april 2025 65-årsdagen av den uttryckliga formuleringen av denna strategi av Lester D. Mallory, biträdande biträdande utrikesminister, i ett nu avklassificerat memorandum från USA:s utrikesdepartement daterat den 6 april 1960:

?Det enda förutsebara sättet att alienera det interna stödet är genom desillusionering och missnöje grundat på ekonomiskt missnöje och umbäranden ... alla tänkbara medel bör omedelbart sättas in för att försvaga Kubas ekonomiska liv ... neka pengar och förnödenheter till Kuba, sänka penning- och reallöner, framkalla hunger, desperation och störtande av regeringen.? Det olycksbådande målet är att tvinga det kubanska folket till underkastelse genom att strypa ekonomin, skapa brist, umbäranden och förvärra sociala ojämlikheter - just de frågor som den kubanska revolutionen outtröttligt har arbetat för att eliminera. Denna strategi syftar till att framkalla massiv social oro som sedan skulle tjäna som förevändning för ett amerikanskt ingripande.

Det är därför viktigt att placera studenternas missnöje mot bakgrund av denna externt framkallade kris. Ungdomarna på Kuba, precis som ungdomar i resten av världen, brottas med försämrad infrastruktur, sporadisk tillgång till digital teknik, byråkratisk ineffektivitet och den mentala påfrestningen av långvarig ekonomisk åtstramning. Deras bekymmer kräver genomtänkta och hänsynsfulla svar. Till skillnad från i kapitalistiska samhällen där protester ofta möts med apati, förtryck eller politisk manipulation, försöker den kubanska regeringen historiskt sett att lyssna, engagera sig och ta itu med problem. Regeringen har faktiskt medgett att det begicks fel i kommunikationen, utformningen och genomförandet av de nya telekommunikationsavgifterna och åtgärderna, och det har förekommit flera diskussioner och engagemang med studenter.

Den kubanska staten, som är sprungen ur en revolution och förankrad i folkstyret, har mekanismer för återkoppling och anpassning som, även om de inte är felfria, fortfarande är inriktade på principen om kollektivt engagemang, diskussion och deltagande för att lösa och genomföra lösningar på frågor och problem.

Som svar på den senaste tidens missnöjesyttringar har de kubanska myndigheterna inlett en rad dialoger och samråd i syfte att hantera specifika missförhållanden och samtidigt upprätthålla den nationella stabiliteten och projektet för social rättvisa. Denna

lyhördhet begränsas dock hela tiden av Washingtons allt djupare ekonomiska krigföring. Brist på viktiga varor som mat, bränsle, medicin och basvaror beror inte främst på ekonomisk vanskötsel - det ständiga mantrat i västvärldens monopolmedier - utan är i första hand en följd av en avsiktlig politik av berövande som införs utifrån. USA:s ekonomiska blockad hindrar Kuba från att få tillgång till internationella kreditmarknader, hindrar tekniska framsteg och stör viktiga leveranskedjor. Den kriminaliserar Kubas försök att bedriva handel med andra länder och bestraffar alla enheter som vågar göra affärer med ön.

En av de stora utmaningar som Kuba står inför är att förbättra landets kommunikationsinfrastruktur och tekniska kapacitet. Den kubanska regeringen har kontinuerligt uttryckt sin strävan och ambition att säkerställa en bred och rättvis tillgång till teknik för alla sina medborgare. Att utöka den digitala uppkopplingen är inte bara en ekonomisk nödvändighet utan även en demokratisk sådan, avgörande för social inkludering, utbildningsframsteg och ungdomars engagemang. Denna strävan hindras dock av blockaden. USA:s sanktioner begränsar Kubas tillgång till teknik, programvara, hårdvara, molntjänster och onlineplattformar. De hindrar investeringar i infrastruktur och skjuter upp utbyggnaden av höghastighetsinternet och telekommunikationstjänster.

Denna tekniska eftersläpning kan bidra till känslor av främlingskap, särskilt bland yngre kubaner som ser sina jämnåriga över hela världen i digitalt uppkopplade samhällen. Det är dock värt att understryka att trots den ekonomiska belägringen har mer än 80 procent av samhällena på Kuba nu mobiltäckning, med en genomsnittlig dataanvändning på 10 gigabyte per månad. Infrastrukturen kräver dock en betydande uppgradering, eftersom till exempel endast 50 procent av landets territorium och 50 procent av befolkningen täcks av och har tillgång till 4G. Regeringen står därför inför uppgiften att se till att landet fortsätter att ha ett telekommunikationssystem.

Kuba existerar inte i isolering. Det är en nation i det Globala Syd som står inför en obeveklig aggression från det mest dominerande imperiet i mänsklighetens historia. Varje åtgärd som Kuba vidtar granskas, förvrängs och politiseras. Ändå är Kuba ett av de få länder som upprätthåller en vision om socialistisk omvandling grundad på internationalism, offentligt ägande, folkligt deltagande och mänsklig värdighet. Det kubanska folkets motståndskraft, uppfinningsrikedom och förmåga till kritiskt tänkande - som kommer till uttryck i protester och missnöjesyttringar - är inte ett bevis på revolutionens misslyckande utan på dess bestående livskraft.

Framöver strävar Kuba efter att fortsätta att marschera längs odmjukhetens, öppenhetens och anpassningsförmågans väg när man tar itu med studenternas och ungdomarnas bekymmer som, liksom tidigare generationer, strävar efter att förbättra sitt samhälle. Att stödja Kuba i dag kräver att man förstår landet i dess fulla komplexitet. Det innebär att man måste betona att socialismen, liksom alla mänskliga strävanden, måste utvecklas. Denna utveckling bör dock ske utan att externa krafter för ekonomisk krigföring vid varje tillfälle. Detta kräver förnyad global solidaritet för att avlägsna USA-imperialismens börda från Kuba, så att det kubanska folket kan utöva sin rätt att forma det samhälle de vill ha utan att begränsas av belägring, sabotage och omstörtande verksamhet.

Isaac Saney, återpublicerat på FB 250607 (ZT)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg 40 54 11 -0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

(150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande) Samma swish som ovan.

